

РЕШЕНИЕ

№ 7465

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Силвия Димитрова

Атанас Николов

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8324** по описа за **2020** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 06.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 101- ви състав, по н.а.х.д. № 18064/2013г., е отменено Наказателно постановление (НП) № 220074/2013 от 05.07.2013г., издадено от заместник-кмета на Столична община (СО), с което за нарушение на чл. 35, ал.2, във вр. с чл. 12, т. 1 от Наредбата за превоз на пътници и условията за пътуване с масовия градски транспорт на територията на Столична община (НППУПМГТТСО – Наредбата) на основание чл. 36, ал. 6, т. 1 от НППУПМГТТСО е наложено на И. Х. административно наказание „глоба“ в размер на 70 лева.

Подадена е касационна жалба от Столична Община с оплаквания, че съдебното решение е незаконосъобразно, неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да доведат до незаконосъобразност на наказателното постановление. Развиват се аргументи относно неправилното приложение от районния съд на Закона за автомобилните превози. Моли съда да отмени изцяло обжалваното решение и по същество да постанови друго,

с което да потвърди НП, като приложи Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, който се явява по-благоприятен за нарушителя на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Ц., поддържа касационната жалба. Моли за отмяна на съдебното решение и потвърждаване на НП.

Ответникът по делото – И. Х., оспорва жалбата, моли съда да остави в сила обжалваното решение.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 220074/2013 от 05.07.2013г.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им е приел, че на 25.06.2013г., ответникът И. Х. е пътувал в [населено място] в автобус №27, с инв.№ 6131, в 10:50 ч., с посока [фирма], без редовен превозен документ за пътуване, за което нарушение на чл. 35, ал. 2 и чл. 12, т. 1 от НППУПМГТТСО на същия е съставен АУАН № [ЕГН] от контролор по редовността на пътниците в [фирма]. Актът е подписан от актосъставителя и един свидетел.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на ответника за посоченото в акта нарушение била наложена глоба в размер на 70.00 лева на основание чл. 36, ал. 6, т. 1 от НППУПМГТТСО.

Въззивният съд е отменил процесното НП с мотиви, на първо място, че е нарушен чл. 39, ал. 1 от ЗАНН, тъй като на нарушителя не е разяснена възможността, предвидена за маловажните случаи на административни нарушения, какъвто според районния съд е настоящият, да бъде санкциониран на място срещу квитанция за сумата от 10 лв. Това според съда създава неравнопоставеност сред нарушителите и води до злепоставяне на интересите на санкционираното лице. На следващо място, съдът намира, че е допуснато съществено процесуално нарушение при описанието на състава на нарушението в АУАН и НП поради лаконичното словесно описание на изпълнителното деяние, а останалата съществена информация се съдържа само в цифровото му посочване – нарушение на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Освен това е установено чрез свидетелски показания, че на нарушителя не е предложено да закупи билет за еднократно пътуване.

С тези мотиви съдът е стигнал до извод, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са ограничили съществено възможностите за по-благоприятно третиране на нарушителя.

Така постановеното решение е правилно като резултат.

При извършване на проверка за законосъобразност на НП на основание чл. 63, ал. 1, изр. второ, настоящият касационен състав намира, че следва служебно да приложи

института на изтеклата абсолютна погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Погасителната давност за административни нарушения е регламентирана в чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, субсидиарно приложима на основание на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН поради липсата на аналогична разпоредба в ЗАНН, като съответно тя е 3 години от момента на извършването им (съобразно изменението, ДВ., бр. 26 от 06.04.2010г.). Абсолютната погасителна давност е уредена в чл. 81, ал. 3 от НК, във вр. с чл. 80, ал. 1, т. 5 НК и гласи, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока от три години за всички непосочени изрично случаи, в които попадат и административните нарушения. В този смисъл е и Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. дело № 1/2014 на ОСК на НК на ВКС и II Колегия на ВАС, задължително за настоящата инстанция, в което е прието, че разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс, а именно чл. 80 и чл. 81 от НК. В настоящия случай нарушението е извършено според приетото в НП на 25.06.2013 г., т.е. абсолютната погасителна давност е изтекла на 25.12.2017 г. в хода на висящност на съдебното производство по обжалване на НП пред районния съд.

Решението е правилно като резултат, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ГРАД, , XXI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 06.01.2020 г. по н.а.х.д. № 18064/2013г. на Софийски районен съд, НО, 101- ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.